

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 14. září 2021 o odvolání **obžalované** [REDAKCE], narozené [REDAKCE] ve [REDAKCE] [REDAKCE], občanky [REDAKCE] [REDAKCE], bytem [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 29. července 2021, č. j. 6 T 10/2021-95,

takto:

*Odvolání obžalované se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná [REDAKCE] odsouzena pro zločin podplácení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Za tento zločin jí okresní soud uložil trest odnětí svobody na 1 rok, jehož výkon podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu 15 měsíců. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zároveň obžalované uložil i trest propadnutí věci, a to zajištěné finanční částky 1.000 Kč. Uvedeného zločinu se podle skutkových zjištění okresního soudu dopustila obžalovaná tím, že dne [REDAKCE] 2020 v 08:50 hodin přinesla na podatelnu Okresního soudu v Chrudimi obálku adresovanou Okresnímu soudu v Chrudimi, soudci [REDAKCE], s nápisem "Do vlastních rukou!", kdy v levém horním rohu uvedla jako odesílatele své jméno a adresu; v obálce byla vložena bankovka nominální hodnoty 1.000 Kč, která byla určena soudci [REDAKCE], který v předmětnou dobu vedl pod sp. zn. [REDAKCE] opatrovnické řízení ve věci návrhu obviněné o přiznání svéprávnosti její nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE], nar. [REDAKCE], přičemž dne [REDAKCE] 2020, tedy dva dny poté, bylo u soudu nařízeno jednání, které se tímto způsobem snažila ovlivnit v tom smyslu, aby bylo jejímu návrhu vyhověno.
2. Proti rozsudku okresního soudu podala obžalovaná v zákonné lhůtě odvolání zaměřené pouze do výroku o trestu. I když byl v původním řízení vypracován znalecký posudek k posouzení duševního stavu obžalované a trest byl uložen při spodní hranici trestní sazby, pokládá obžalovaná uložený trest za nepřiměřeně přísný a je přesvědčena, že by měl být uložen trest pod spodní hranicí trestní sazby za využití § 58 tr. zákoníku a případně i zkušební doba uložena na zcela minimální dobu. Obžalovaná se totiž dopustila trestného jednání s velkou dávkou naivity až prostoduchosti, bez základní orientace v soudních postupech a dalších procesních možnostech a souvislostech. Vůbec neuvažovala o tom, že by její postup mohl mít trestněprávní důsledky. Jednání se dopustila pod značným tlakem, bála se o svoji [REDAKCE] a především o narozeného vnuka. Měla totiž obavy, aby se její [REDAKCE], jako dosud nezletilá, mohla o své dítě starat. Ke spáchání činu se obžalovaná doznala, nad svým jednáním projevila lítost, omluvila se dokonce soudci [REDAKCE] [REDAKCE], kterému byla obálka s penězi určena. Obžalovaná je osobou mimořádně [REDAKCE], i průběh řízení jí bylo nutné podrobně vysvětlovat, a nešlo o žádnou promyšlenou nebo sofistikovanou trestnou činnost. Obžalovaná je přesvědčena, že by jí mohl být uložen trest ještě výrazně mírnější, zejména s ohledem na její psychický stav a motivaci, a navrhovala proto, aby odvolací soud výrok o trestu změnil a sám obžalované uložil trest odnětí svobody na 6 měsíců, jehož výkon by byl podmíněně odložen na zkušební dobu 10 měsíců.
3. Intervenující státní zástupce navrhl odvolání jako nedůvodné zamítnout.

4. S ohledem na obsah odvolání a charakter odvolacích námitek přezkoumal odvolací soud ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost odvoláním dotčeného výroku o trestu a zároveň přezkoumal i správnost postupu řízení, které vyhlášení rozhodnutí předcházelo. V procesním postupu přitom neshledal pochybení, které by mohlo způsobit nesprávnost odvoláním dotčeného výroku.
5. Okresní soud věnoval projednání věci patřičnou pozornost, a když dospěl k závěru, že mohou vyvstat pochyby o duševním stavu obžalované a jejích schopnostech rozpoznat nebezpečnost svého jednání, případně toto jednání ovládat, vyžádal posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který vypracoval znalec MUDr. Jan Kolomazník. Z jeho závěru vyplynulo, že u obžalované byla zjištěna [REDAKCE] a obžalovaná je rovněž zvýšeně sugestibilní, sniženě kritická a vlivem poruchy rozumových schopností u ní byly rozpoznávací i ovládací schopnosti sníženy, avšak pouze lehce a měrou nepodstatnou. Podle vyjádření znalce je jmenovaná schopna i v rámci snížených rozumových schopností chápat smysl a význam trestního řízení a eventuálně i uloženého trestu.
6. Námítky zmiňované v odvolání pak okresní soud náležitě a přiměřeně zohlednil a promítl je i do rozhodování o trestu. Jako polehčující okolnost zhodnotil dosavadní řádný život obžalované, přihlížel i ke snížené přičetnosti, nicméně podle vyjádření znalce nebyly schopnosti rozpoznávací a ovládací obžalované sníženy žádným zásadním způsobem, rozhodně ne do stupně, který by se měl blížit vymizení těchto schopností. I když je obžalovaná [REDAKCE] strukturovanou osobností s určitým [REDAKCE] deficitem, dopustila se jednoduché trestné činnosti a byť sama poukazovala na obvyklost podobného jednání, není důvod pochybovat o tom, že okresní soud oprávněně vyvodil trestní odpovědnost obžalované a že zmíněné okolnosti nebránily uložení odpovídajícího trestu.
7. To, jaká byla motivace jednání obžalované, o jakou osobnost v jejím případě jde, že obžalovaná trpí podle znaleckého posudku [REDAKCE], promítl okresní soud dostatečně do rozhodování o trestu a ani podle odvolacího soudu tady nebyly zjištěny žádné mimořádné, natolik výjimečné okolnosti, aby odůvodňovaly uložení trestu mimo zákonem stanovenou trestní sazbu. V souvislosti s projednáváním opatrovnické věci předala obžalovaná finanční částku určenou soudci, který ve věci měl rozhodovat, z jejího vlastního vyjádření je patrné, že jí šlo o to, aby soud rozhodl ve prospěch návrhu, který ona podala.
8. Pokud tedy okresní soud zohlednil dosavadní řádný život obžalované, její doznání a [REDAKCE] intelekt promítající se v určitém snížení přičetnosti do uložení trestu odnětí svobody na samé spodní hranici trestní sazby, jehož výkon podmíněně odložil rovněž na velmi krátkou zkušební dobu 15 měsíců, tedy těsně nad minimální dobu stanovenou zákonem, a to spolu s trestem propadnutí finanční částky určené jako úplatek soudci, nelze tvrdit, že by šlo o trest nepřiměřeně přísný, který by svým druhem a výměrou odporoval hlediskům významným pro stanovení trestu ve smyslu § 38 a § 39 tr. zákoníku. Ani odvolací soud pak neshledal výjimečné důvody k tomu, aby byl uložen trest pod spodní hranici trestní sazby a za této situace odvolání obžalované jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení

rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 14. září 2021

JUDr. Aleš Holík v.r.
předseda senátu